

05.03.2024 r.

NFZ-BP.5202.10.2024

2024.62909.AGG

T. Spółka z ograniczoną
odpowiedzialnością

**Decyzja nr 8/2024/BP
Prezesa
Narodowego Funduszu Zdrowia**

Na podstawie 109a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 146), zwanej dalej „ustawą o świadczeniach”, w zw. z art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236), zwanej dalej „Prawem przedsiębiorców”, po rozpatrzeniu wniosku T. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w o wydanie interpretacji indywidualnej w zakresie podlegania ubezpieczeniu zdrowotnemu:

- 1. uznaję za prawidłowe stanowisko, że członek zarządu polskiej spółki kapitałowej pobierający wynagrodzenie z tytułu pełnienia funkcji w polskiej spółce kapitałowej na mocy aktu powołania, który podlega zagranicznemu systemowi zabezpieczenia społecznego z tytułu zatrudnienia w Szwajcarii (zaświadczenie A1), nie podlega z tego tytułu obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego od wynagrodzenia wypłacanego w Polsce w zakresie i na warunkach wskazanych w zaświadczeniu.**
- 2. uznaję za prawidłowe stanowisko, że członek zarządu Spółki, nierezydent nie posiadający zaświadczenia A1 o zastosowaniu ustawodawstwa Szwajcarii, powołany do pełnienia funkcji na mocy powołania, który z tego tyt. pobiera wynagrodzenie, obowiązkowo podlega ubezpieczeniu zdrowotnemu w Polsce (zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt. 35a ustawy o świadczeniach).**

Uzasadnienie

Wnioskiem z dnia 14 lutego 2024 r. T. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w KRS:; NIP:, zwana dalej: „Przedsiębiorcą”, „Wnioskodawcą” lub „Spółką”, zwróciła się do Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia o interpretację indywidualną w trybie art. 34 ust. 1 Prawa przedsiębiorców w związku z art. 109 a ust. 1 ustawy o świadczeniach. Wniosek spełnia wymogi ustawowe wskazane w przepisach prawa tj. art. 34 ust. 1, 3, 4, i 6 Prawa przedsiębiorców, w tym zawiera opłatę z tytułu złożenia wniosku w wysokości 80 złotych.

Wnioskodawca wskazał we wniosku opis zdarzenia faktycznego i przyszłego informując, że jest spółką z o.o. z siedzibą w Polsce i posiada polską rezydencję podatkową. Zarząd Wnioskodawcy składa się z 4 członków zarządu. Dwaj z członków zarządu są obywatelami Szwajcarii (spółka posiada certyfikaty rezydencji), mieszkającymi w Szwajcarii oraz tylko tymczasowo przebywającymi w Polsce na potrzeby zarządzania spółką. Zgromadzenie wspólników Wnioskodawcy na mocy uchwały wypłacało wynagrodzenie z tytułu pełnienia funkcji jednemu z członków zarządu, który posiada zaświadczenie A1 (Zaświadczenie o ustawodawstwie dotyczącym zabezpieczenia społecznego mającym zastosowanie do osoby uprawnionej) wydane przez instytucję w Szwajcarii oraz w przyszłości planuje wypłacać wynagrodzenie, honorarium tytułem pełnienia funkcji członka zarządu drugiemu członkowi zarządu, rezydent Szwajcarii, który tam pobiera emeryturę.

W tak wskazanym i opisanym stanie faktycznym i przyszłym, Przedsiębiorca przedstawił dwa pytania:

1. *Czy członek zarządu pobierający honorarium z tytułu pełnienia funkcji na mocy aktu powołania, który nie ma zawartej z polską spółką (w której pełni funkcję członka zarządu) żadnej innej umowy w związku pełnieniem funkcji, mieszkający w Szwajcarii i posiadający zaświadczenie A1 (Zaświadczenie o ustawodawstwie dotyczącym zabezpieczenia społecznego mającym zastosowanie do osób uprawnione) wydane przez właściwy organ Szwajcarii (potwierdzające, że podlega on ustawodawstwu Szwajcarii), nie podlega z tego tytułu obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego w Polsce i czy w niniejszej sprawie zachodzi obowiązek odprowadzania składek do odpowiednika ZUS w Szwajcarii?*
2. *Czy członek zarządu, rezydent Szwajcarii, otrzymujący w Szwajcarii tylko emeryturę, brak dodatkowego zatrudnienia, powołany w polskiej spółce na podstawie uchwały i w przyszłości na mocy uchwały zgromadzenia wspólników mający otrzymywać z tego tytułu honorarium, ma obowiązek opłacania składki zdrowotnej w Polsce? Czy w tym przypadku, otrzymywanie emerytury w Szwajcarii i otrzymywanie wynagrodzenia tyt. pełnienia funkcji członka zarządu w polskiej spółce uprawnia członka zarządu do ubiegania się o wydanie zaświadczenie A1 w Szwajcarii (zaświadczenie o ustawodawstwie dotyczącym zabezpieczenia społecznego mającym zastosowanie do osoby uprawnionej) i tym samym braku obowiązku opłacania składki zdrowotnej w Polsce?*

Zdaniem Przedsiębiorcy (w zakresie pytania nr 1), członek zarządu polskiej spółki kapitałowej pobierający wynagrodzenie z tytułu pełnienia funkcji w polskiej spółce kapitałowej na mocy aktu powołania, który podlega zagranicznemu systemowi zabezpieczenia społecznego z tytułu zatrudnienia w Szwajcarii, nie ma obowiązku opłacania składki zdrowotnej od wynagrodzenia wypłacanego w Polsce. Zgodnie z art. 11 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego zwanego dalej „rozporządzeniem nr 883/2004”, osoba podlega ustawodawstwu tylko jednego państwa członkowskiego, w tym przypadku w Szwajcarii.

Zdaniem Przedsiębiorcy (w zakresie pytania nr 2), członek zarządu, nierezydent nie posiadający zaświadczenia A1 o zastosowaniu ustawodawstwa Szwajcarii, powołany do pełnienia funkcji na mocy powołania, który z tego tyt. pobiera wynagrodzenie, obowiązkowo podlega ubezpieczeniu zdrowotnemu w Polsce (zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt. 35a). Zgodnie z

rozporządzeniem nr 883/2004 (art. 11 ust.1) dana osoba podlega „ustawodawstwu tylko jednego Państwa Członkowskiego”. W oparciu o jedną z generalnych zasad określenia ustawodawstwa: miejsca wykonywania pracy, podlegania zabezpieczeniu społecznemu państwa członkowskiego, w którym podejmuje się aktywność zawodową, tj. pracę najemną czy pracę na własny rachunek członek zarządu powinien opłacać składkę zdrowotną w Polsce, wg miejsca wykonywania pracy. W Szwajcarii oprócz otrzymywanej emerytury nie występuje inna aktywność zawodowa. Z uwagi na powyższe członek zarządu ma obowiązek opłacania składki zdrowotnej z tytułu pełnienia funkcji członka zarządu w Polsce.

Prezes Narodowego Funduszu Zdrowia, w związku z wnioskiem o wydanie interpretacji zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 34 ust. 1-3, 5 i 6 Prawa przedsiębiorców, przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej państwowej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna). Wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej może dotyczyć zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzeń przyszłych. Przedsiębiorca we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej przedstawia zaistniały stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe oraz własne stanowisko w sprawie. Udzielenie interpretacji indywidualnej następuje w drodze decyzji, od której służy odwołanie. Interpretacja indywidualna zawiera wyczerpujący opis przedstawionego we wniosku zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego oraz wskazanie prawidłowego stanowiska wraz z uzasadnieniem prawnym oraz z pouczeniem o prawie wniesienia środka zaskarżenia. Wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej podlega opłacie w wysokości 40 zł. Opłatę wnosi się w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku.

Na podstawie art. 109a ustawy o świadczeniach, Prezes Funduszu wydaje interpretacje indywidualne, o których mowa w art. 34 Prawa przedsiębiorców, w zakresie spraw dotyczących objęcia ubezpieczeniem zdrowotnym. Interpretacje indywidualne wraz z wnioskiem o wydanie interpretacji, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji, Fundusz niezwłocznie zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej. Do spraw dotyczących objęcia ubezpieczeniem zdrowotnym nie należą sprawy dotyczące składek na ubezpieczenie zdrowotne należące do właściwości organów ubezpieczeń społecznych na podstawie art. 62a ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników oraz na podstawie art. 83d ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

Zgodnie z art. 11 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2009 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (dalej: *rozporządzenie nr 883/2004*), osoby, do których stosuje się rozporządzenie, podlegają ustawodawstwu tylko jednego państwa członkowskiego (podobnie w motywie 15 preambuły ww. rozporządzenia). W myśl art. 11 ust. 3 lit. a rozporządzenia nr 883/2004, co do zasady osoba wykonująca w państwie członkowskim pracę najemną lub pracę na własny rachunek podlega ustawodawstwu tego państwa członkowskiego (podobnie w motywie 17 preambuły rozporządzenia). Regułą jest przy tym ustalenie ustawodawstwa w dziedzinie ubezpieczeń na podstawie zasady miejsca wykonywania pracy (*lex loci laboris*).

Zgodnie z art. 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczące wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie

koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (dalej: rozporządzenie nr 987/2009), w przypadku gdy osoba wykonuje pracę w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie właściwe rozporządzenia podstawowego (rozporządzenie nr 883/2004), pracodawca lub - w przypadku osoby, która nie wykonuje pracy jako pracownik najemny - zainteresowany informują o tym instytucję właściwą państwa członkowskiego, którego ustawodawstwo ma zastosowanie w danym przypadku, w miarę możliwości z wyprzedzeniem. Instytucja ta wydaje zainteresowanemu poświadczenie, o którym mowa w art. 19 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego, i niezwłocznie udostępnia informacje dotyczące ustawodawstwa mającego zastosowanie do tej osoby, zgodnie z art. 11 ust. 3 lit. b) lub art. 12 rozporządzenia podstawowego, instytucji wyznaczonej przez właściwą władzę państwa członkowskiego, w którym wykonywana jest praca. Zgodnie z art. 19 rozporządzenia nr 987/2009, instytucja właściwa państwa członkowskiego, którego ustawodawstwo ma zastosowanie zgodnie z przepisami tytułu II rozporządzenia podstawowego (rozporządzenie nr 883/2004), poświadcza, że to ustawodawstwo ma zastosowanie, oraz w stosowanych przypadkach wskazuje, jak długo i na jakich warunkach ma ono zastosowanie.

W ocenie Prezesa Funduszu stanowisko Przedsiębiorcy dotyczące pytania nr 1 (do spółnika „i”) i nr 2 (pierwsze) jest prawidłowe.

W zakresie odpowiedzi na pytanie nr 1, Przedsiębiorca wskazał, że jest spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Polsce. Dwóch członków zarządu tej spółki jest obywatelami Szwajcarii (spółka posiada certyfikaty rezydencji), mieszkającymi w Szwajcarii oraz tylko tymczasowo przebywającymi w Polsce na potrzeby zarządzania spółką. Członek zarządu Wnioskodawcy, którego dotyczy pytanie nr 1 jest obywatelem Szwajcarii, mieszkającym w Szwajcarii, tymczasowo przebywającymi w Polsce na potrzeby zarządzania spółką. Zgromadzenie wspólników Wnioskodawcy na mocy uchwały wypłacało wynagrodzenie z tytułu pełnienia funkcji temu członkowi zarządu, który posiada zaświadczenie A1 (Zaświadczenie o ustawodawstwie dotyczącym zabezpieczenia społecznego mającym zastosowanie do osoby uprawnionej) wydane przez instytucję w Szwajcarii.

Zgodnie ze stanowiskiem Spółki, przedstawionym wyżej, członek zarządu polskiej spółki kapitałowej pobierający wynagrodzenie z tytułu pełnienia funkcji w polskiej spółce kapitałowej na mocy aktu powołania, który podlega zagranicznemu systemowi zabezpieczenia społecznego z tytułu zatrudnienia w Szwajcarii, nie ma obowiązku opłacania składki zdrowotnej od wynagrodzenia wypłacanego w Polsce. Wnioskodawca jako podstawę prawną wskazał art. 11 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004.

Zgodnie z tym przepisem, osoby, do których stosuje się rozporządzenie, podlegają ustawodawstwu tylko jednego państwa członkowskiego (podobnie w motywie 15 preambuły ww. rozporządzenia). Przepis art. 11 ust. 3 lit. a rozporządzenia nr 883/2004, stanowi co do zasady osoba wykonująca w państwie członkowskim pracę najemną lub pracę na własny rachunek podlega ustawodawstwu tego państwa członkowskiego (podobnie w motywie 17 preambuły rozporządzenia). Regułą jest przy tym ustalenie ustawodawstwa w dziedzinie ubezpieczeń na podstawie zasady miejsca wykonywania pracy (*lex loci laboris*).

Istotną kwestią w sprawie przedstawionej we wniosku w zakresie pytania nr 1 jest zagadnienie właściwego ustawodawstwa. Zgodnie z art. 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczące wykonywania rozporządzenie (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (dalej: rozporządzenie nr 987/2009), w przypadku gdy osoba wykonuje pracę w

państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie właściwe rozporządzenia podstawowego (rozporządzenie nr 883/2004), pracodawca lub - w przypadku osoby, która nie wykonuje pracy jako pracownik najemny - zainteresowany informują o tym instytucję właściwą państwa członkowskiego, którego ustawodawstwo ma zastosowanie w danym przypadku, w miarę możliwości z wyprzedzeniem. Instytucja ta wydaje zainteresowanemu poświadczenie, o którym mowa w art. 19 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego, i niezwłocznie udostępnia informacje dotyczące ustawodawstwa mającego zastosowanie do tej osoby, zgodnie z art. 11 ust. 3 lit. b) I

Jak wynika z wniosku członek zarządu posiada zaświadczenie A1 wydane przez instytucję w Szwajcarii. Zaświadczenie A1 wskazuje ustawodawstwo właściwe mające zastosowanie do osoby dla której zostało wystawione. Zaświadczenie A1 wskazuje też warunki na jakich zostało wydane tj. m.in. okres jego obowiązywania. Zaświadczenie A1 nie zostało załączone do wniosku. Niemniej jednak w okresie jego obowiązywania ustawodawstwem właściwym w zakresie zabezpieczenia społecznego i zdrowotnego jest ustawodawstwo w nim wskazane, czyli ustawodawstwo szwajcarskie.

Zatem odpowiadając na pytanie nr 1 o treści: *czy członek zarządu pobierający honorarium z tytułu pełnienia funkcji na mocy aktu powołania, który nie ma zawartej z polską spółką (w której pełni funkcję członka zarządu) żadnej innej umowy w związku pełnieniem funkcji, mieszkający w Szwajcarii i posiadający zaświadczenie A1 (Zaświadczenie o ustawodawstwie dotyczącym zabezpieczenia społecznego mającym zastosowanie do osób uprawnione) wydane przez właściwy organ Szwajcarii (potwierdzające, że podlega on ustawodawstwu Szwajcarii), nie podlega z tego tytułu obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego w Polsce* wskazuję, że stanowisko Spółki jest prawidłowe. Członek zarządu pobierający honorarium z tytułu pełnienia funkcji na mocy aktu powołania, który nie ma zawartej z polską spółką (w której pełni funkcję członka zarządu) żadnej innej umowy w związku pełnieniem funkcji, mieszkający w Szwajcarii i posiadający zaświadczenie A1 (Zaświadczenie o ustawodawstwie dotyczącym zabezpieczenia społecznego mającym zastosowanie do osób uprawnione) wydane przez właściwy organ Szwajcarii (potwierdzające, że podlega on ustawodawstwu Szwajcarii), nie podlega z tego tytułu obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego w Polsce, na warunkach i w przedziale czasowym wskazanym w tym zaświadczeniu.

W zakresie odpowiedzi na pytanie nr 2, Przedsiębiorca wskazał, że jest spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Polsce. Dwóch członków zarządu tej spółki jest obywatelami Szwajcarii (spółka posiada certyfikaty rezydencji), mieszkającymi w Szwajcarii oraz tylko tymczasowo przebywającymi w Polsce na potrzeby zarządzania spółką. Członek zarządu Wnioskodawcy, którego dotyczy pytanie nr 2 jest obywatelem Szwajcarii, mieszkającym w Szwajcarii, tymczasowo przebywającymi w Polsce na potrzeby zarządzania spółką. Zgromadzenie wspólników Wnioskodawcy na mocy uchwały w przyszłości planuje wypłacać wynagrodzenie, honorarium tytułem pełnienia funkcji członka zarządu drugiemu członkowi zarządu, rezydentowi Szwajcarii, który tam pobiera emeryturę.

Zgodnie ze stanowiskiem Spółki, przedstawionym wyżej, członek zarządu, nierezydent nie posiadający zaświadczenia A1 o zastosowaniu ustawodawstwa Szwajcarii, powołany do pełnienia funkcji na mocy powołania, który z tego tyt. pobiera wynagrodzenie, obowiązkowo podlega ubezpieczeniu zdrowotnemu w Polsce (zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt. 35a ustawy o świadczeniach). Zgodnie z rozporządzeniem nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (art. 11 ust.1) dana osoba podlega „ustawodawstwu tylko jednego Państwa Członkowskiego”. W oparciu o jedną z generalnych zasad określenia ustawodawstwa:

miejsca wykonywania pracy, podlegania zabezpieczeniu społecznemu państwa członkowskiego, w którym podejmuje się aktywność zawodową, tj. pracę najemną czy pracę na własny rachunek członek zarządu powinien opłacać składkę zdrowotną w Polsce, wg miejsca wykonywania pracy. W Szwajcarii oprócz otrzymywanej emerytury nie występuje inna aktywność zawodowa. Z uwagi na powyższe członek zarządu ma obowiązek opłacania składki zdrowotnej z tytułu pełnienia funkcji członka zarządu w Polsce.

Jak wynika z wniosku, członek zarządu Wnioskodawcy, którego dotyczy pytanie nr 2 jest obywatelem Szwajcarii, mieszkającym w Szwajcarii i tylko tymczasowo przebywającym w Polsce na potrzeby zarządzania Spółką. W Szwajcarii pobiera emeryturę natomiast w Polsce pełni funkcję członka zarządu Spółki na mocy aktu powołania i z tego tytułu w przyszłości na mocy uchwały będzie otrzymywał wynagrodzenie.

Zatem odpowiadając na pytanie nr 2 o treści: *czy członek zarządu, rezydent Szwajcarii, otrzymujący w Szwajcarii tylko emeryturę, brak dodatkowego zatrudnienia, powołany w polskiej spółce na podstawie uchwały i w przyszłości na mocy uchwały zgromadzenia wspólników mający otrzymywać z tego tytułu honorarium, ma obowiązek opłacania składki zdrowotnej w Polsce*, wskazuję, że stanowisko Spółki jest prawidłowe. Członek zarządu spółki mającej siedzibę w Polsce, który pełni tę funkcję na mocy aktu powołania w Polsce podlega obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu wynagrodzenia w Polsce na podstawie art. 11 ust. 1 i ust. 3 lit. a w związku z art. 66 ust. 1 pkt. 35a ustawy o świadczeniach.

Pytanie nr 1 w części „*i czy w niniejszej sprawie zachodzi obowiązek odprowadzania składek do odpowiednika ZUS w Szwajcarii?*” oraz pytanie nr 2 zawarte w pkt. 2 o treści: *Czy w tym przypadku, otrzymywanie emerytury w Szwajcarii i otrzymywanie wynagrodzenia tyt. pełnienia funkcji członka zarządu w polskiej spółce uprawnia członka zarządu do ubiegania się o wydanie zaświadczenie A1 w Szwajcarii (zaświadczenie o ustawodawstwie dotyczącym zabezpieczenia społecznego mającym zastosowanie do osoby uprawnionej) i tym samym braku obowiązku opłacania składki zdrowotnej w Polsce?*” dotyczy kwestii, po pierwsze ustalenia właściwego ustawodawstwa, po drugie, naliczenia i zapłaty składek. Rozstrzygnięcie w obu kwestiach leży w kompetencjach Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Zgodnie z art. 68 a ust. 1 pkt 1 ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2023 r., poz. 1230 z późn. zm.) do zakresu działania Zakładu należy prowadzenie punktu kontaktowego, o którym mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczącym wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.Urz. UE L 284 z 30.10.2009, str. 1, z późn. zm.), służącego do wymiany danych w ramach Systemu Elektronicznej Wymiany Informacji dotyczących Zabezpieczenia Społecznego w zakresie: określania ustawodawstwa mającego zastosowanie. Natomiast zgodnie z art. 109 a ust. 2 ustawy o świadczeniach, do kompetencji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, należą sprawy dotyczące naliczania i zapłaty składek na ubezpieczenie zdrowotne na podstawie art. 62a ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników oraz na podstawie art. 83d ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

Biorąc powyższe pod uwagę, należało stwierdzić jak na wstępie.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji stronie przysługuje:

1) na podstawie art. 34 ust. 5 Prawa przedsiębiorców w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r.- Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2023 poz. 775, z późn. zm.),

zwanej dalej „k.p.a.” prawo wniesienia do Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia, w terminie 14 dni od dnia otrzymania decyzji, wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy albo

2) na podstawie art. 127a k.p.a., w zw. z art. 127 § 3 k.p.a., prawo zrzeczenia się prawa wniesienia do Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Oświadczenie o zrzeczeniu należy złożyć do Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia w terminie 14 dni od dnia otrzymania decyzji. Z dniem doręczenia Prezesowi Narodowego Funduszu Zdrowia oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, albo

3) na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 1634, z późn. zm.) prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, z pominięciem wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Skargę wnosi się za pośrednictwem Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia ul. Rakowiecka 26/30, 02-528 Warszawa, w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

Na podstawie art. 35 ust. 1 Prawa przedsiębiorców interpretacja indywidualna nie jest wiążąca dla przedsiębiorcy, z tym że przedsiębiorca nie może być obciążony sankcjami administracyjnymi, finansowymi lub karami w zakresie, w jakim zastosował się do uzyskanej interpretacji indywidualnej ani daninami w wysokości wyższej niż wynikające z uzyskanej interpretacji indywidualnej.